

[Søren P. Larsen.]

Resultaterne af den Beskæftigelsespolitik, som har været ført gennem Ungdomslovgivningen, er, som jeg sagde før, hvad jeg gerne vil fremhæve igen, ikke talstærke, men det er muligt, at det foreliggende Lovforslag, naar det er gennemført, kan bringe mere Beskæftigelse inden for de unges Kreds. En Del af de nye Bestemmelser, man nu søger gennemført, er netop indføjjet med det Hovedformaal at give øgede Beskæftigelsesmuligheder for de unge. Vi søger at faa dem ind i Lejrene, der ikke har gode Arbejdsvaner, og at faa dem beskæftiget ved Arbejde, lidt Undervisning og lidt Sport, saaledes at de ikke alene faar en beskæftigelsesmæssig, men ogsaa en pædagogisk Paavirkning, og den vil være af Værdi, saafremt Lederne af disse Lejre fortsat har samme Forstaaelse af den store Opgave, de er gaaet ind til, som vi har saa mange gode Eksempler paa fra de Aar, der er gaaet.

Der kræves ikke saa lidt af Lederne, hvis Opgaven skal lykkes, men ogsaa de unge bør forstaa, at hvad der her ydes af det offentlige, er en betydningsfuld Haandsrækning, som, hvis den bliver modtaget og benyttet paa rette Maade, vil være af Værdi ikke alene for dem, men ogsaa for det fælles. At den enkelte unge ikke altid har den fulde Forstaaelse heraf, er undertiden kommet til Udtryk. Det, der er sket i Sønderjylland, omtales saa stærkt i Bladene i disse Dage, men det kan være, at det gaar, som det undertiden gaar, at en Del af de unge, inden Bladene er blevet færdige med at kommentere Begivenhederne, er vendt tilbage.

Billige er disse Foranstaltninger ikke, hvad Ministeriet har gjort Rede for gennem Tabellerne i Lovforslaget. Det kan ifølge Sagens Natur ikke være billigt, naar det offentlige skal sætte Foranstaltninger i Gang og skaffe Lejre. Vi har nok Lov til at se paa Pengene, men ikke til at glemme derover, at det er af afgørende Værdi, at de unge, som paa Grund af forskellige Omstændigheder er kommet i Lediggang, føres bort fra Lediggangen ind under betryggende hygiejniske, pædagogiske og arbejdsmæssige Forhold, saa at de har Mulighed for derigenem at faa Værdier, som ikke lige akkurat kan gøres op paa Kroner og Øre i Dagpenge pr. Deltager, og det er ud fra disse Forudsætninger, vi har tiltraadt Ændringerne. Jeg vil haabe, at man kunde bringe nogen Hjælp i den Mørketid, som Vinteren bliver ikke mindst for de unge; vi er inde i en Periode, hvor ogsaa de smaa Lys har Beret-

tigelse. Derfor vil vi være med til Lovforslaget, og jeg vil knytte nogle Bemærkninger til enkelte Bestemmelser deri.

Den højtærede Minister og den ærede Ordfører Hr. Bomholt har gjort Rede for en Række af Enkelthederne, og jeg skal ikke gentage det. I § 3, 3die Stykke, staar der, at efter Henstilling fra Ungdomsudvalget, kan Arbejds- og Socialministeren ændre Vilkaarene for Henvisning af unge arbejdsløse. Jeg er blevet spurgt om Hensigten med denne Bestemmelse, og jeg har sagt, at det var Ungdomsudvalgets Hensigt — og jeg tror at forstaa af Lovforslaget, som det er fremsat af Ministeren, at det ogsaa er Ministeriets Hensigt — med denne Bestemmelse, hvis det er økonomisk muligt, at tage flere ledige med, saaledes at man kan kræve Henvisning, selv om de paa-gældende ikke har gaaet 2 Maaneder, men f. Eks. kun 1 Maaned ledige. Med andre Ord, jeg opfatter Bestemmelsen paa den Maade, at den har til Formaal, hvis det økonomisk er muligt, at drage endnu flere ledige ind under Loven. Derfor har jeg tiltraadt Bestemmelsen, idet jeg anser det for et Gode. Vi ved allesammen, at der er noget, der hedder Vaner; de kan være baade gode og mindre gode, og det er altid lettere at faa Folk i Gang, naar deres Ledighedsperiode har været kortere. Jeg haaber, at Ministeren vil give mig Tilslutning til denne min Opfattelse, at det er dette, man har tilsigtet med Bestemmelsen.

Bestemmelsen om Anvisning af Arbejde i Lejre i § 7 forstaaer jeg saaledes, at hvis man i Ungdomslejren har Folk, som er egnede til at sende ud i Beskæftigelse, naar der viser sig Behov for Arbejdskraft, kan disse unge straks forlade Lejren og komme ind i praktisk Arbejde. Jeg vil ogsaa tro, at Affattelsen af § 7 gør dette muligt, saa at man ikke skal gaa alt for mange Omveje. Det, det til syvende og sidst drejer sig om, er, at man hurtigt og bekvemt kan føre de unge ind i produktivt Arbejde, hvis der skulde komme glædelige Omstændigheder, der kræver større Arbejdskraft, end der er til Raadighed i Øjeblikket.

Bestemmelsen om det gamle Puljesystem er forsvundet, og man paaligner Kommunerne en Krone pr. Kalenderdag for hver arbejdsløs; det er en mere haandterlig Bestemmelse end det gammeldags Puljesystem, hvor man regnede frem og tilbage; derfor er jeg godt tilfreds med den Bestemmelse.

Bestemmelsen i § 8 om Ekspropriation, om tvungen Erhvervelse af Grunde, be-